

... hãy các đồng chí Caesar Việt Nam, hãy bỏ các vũ khí của bọn họ cách mạng là mác, lê, búa, liềm xuống, để nhận lấy tình thân ái bị của Phật, nhận lấy tình thương yêu bác ái Thiên Chúa ...

Mong là Noel, mừng Chúa Jesus giáng sinh, sao lại nhấc lên Phật dạy: “Bỏ đao (mác lê) xuống là thành Phật, là sao ?

Phật dạy: bỏ đao xuống là thành Phật, chứ Phật có bỏ đao mác lê xuống đâu! Thưa, ngày xưa chưa có súng nên người ta thích dùng đao to búa lớn làm vũ khí cho nó hoành tráng; nay thiên hạ đã dùng đám đàn em của đao là mác, lê nên vì nó gọn nhẹ; gọn nhẹ, đao, giáo, mác, lê, búa, liềm... vốn là những công cụ vũ khí dùng để giết người thông dụng nhất; ví như đồng chí Pôn Pốt & Lê Xá ri dùng búa để đập đầu và liềm để cắt cỏ mà xúi tái ghê hai triệu đồng bào mình đó thôi. Đồng chí Mao Trạch Đông dùng liềm mác của Địch và mũi lê Nga-Xô mà tàn sát cả một trăm triệu đồng bào Trung Hoa của mình rồi ngon ơ là gì ?

Việc Chúa Giáng Sinh hơn hai ngàn năm trước không phải chỉ dành riêng cho dân Do Thái mà chính là vì dân người đời. Ngày nay, trên toàn thế giới, không chỉ riêng tín đồ của các đạo: Thiên Chúa giáo La Mã, Chính thống giáo, Tin Lành... mừng là Chúa giáng trần mà cả những người không theo đạo Chúa cũng mừng là Noel.

Kể viết bài này có mấy người bạn thân vốn là Phật tử, dịp này, trong nhà họ cũng bày hàng đá, thông Noel cho mấy đứa cháu vui lòng, lại mời khách đúng đêm 24 tháng 12 này đến nhà ăn mừng là Giáng sinh. Họ bảo, Phật không hề dạy tôn, anh theo đạo Chúa mà tâm Phật thì vốn có thể thành Phật, vốn có thể tìm thấy niềm tin trên cõi đời này. Họ lại bảo, đời với những Phật tử đức giác ngộ, Chúa Jesus thế ra cũng là một đức Phật mà thôi.

Vì thông điệp từ bị họ xem của Phật sáu trăm năm trước Chúa ra đời vốn còn nguyên giá trị trong thông điệp của đức Phật Ki-tô. Vì truyền thống tam giáo đồng nguyên: Phật Nho Lão là nền tảng văn hóa dân tộc, một cái nguồn đa nguyên văn hóa, chứ có mấy ra đón nhận mới khác biệt để hòa đồng mà không bao giờ biệt lập khép lại... Vì Phật giáo thế là quốc giáo của dân tộc Việt Nam từ thời Lý Trần...

Hãy một tình thân Địch Phật ra: giải thoát cả sự giải thoát ta sự gặp tình thân thương yêu vô bờ bến của Chúa Ki-tô và người khác.

Trước Chúa sáu trăm năm, Địch Phật đã tìm ra chân lý: bỏ mác lê búa liềm xuống là thành Phật, quay lại là bỏ, lấy oán báo oán, oán oán trùng trùng, lấy ân báo oán mới diệt được oán... Rồi

Đn loài thú cũng không ch dùng cái ác mà đv nhau, hu ng n a là loài ng i. Ph t đ y loài ng i: b o l c dù núp d i danh nghĩa mà mè nào cũng không c i t o, không c u đ c th gi i. Ch có con đ ng thi n cần m i c u đ c loài ng i mà thôi.

Tinh th n nhân văn cao c vô biên c a Ph t đ c Chúa xu ng tr n ti p n i. Ngài ch n n i nghèo hèn nh t th gian là máng c c a b o l a đ ra đ i trong đêm đông bu t giá Bethlehem x Judea. Khi Ngài g n đ n ngày sinh, cha m Ngài: Mary và Joseph đang trên đ ng tr n qua Ai c p đ tránh s tàn sát các bé trai s sinh Do Thái c a vua Herod... Khi y, đ t n c Do Thái bé nh c a Ngài đang b đ qu c La Mã chi m đóng... Đã m y ngàn năm, dân t c Do Thái c a Ngài luôn b các đ qu c láng di ng nh Ai C p, Babilon... h y di t, tàn sát mà nó v n tr ng t n.

Các Caesar (tên g i chung các Hoàng đ La Mã, b t ngu n t tên c a v hoàng đ vĩ đ i nh t là Julius Caesar) c a đ qu c La mã th i y bao trùm lên các vùng đ t quanh Đ a Trung h i ch bi t s c m nh c a l i mác (mác là em g m). Các Caesar đã dùng s c m nh c a cái ác, c a l i mác l i lê đ th ng tr th gi i.

Li u cái ác, li u vũ khí mác lê, li u b o l c cách m ng có ph i là ph ng cách duy nh t đ c u văn th gi i, đ gi i phóng con ng i, đ đ t con ng i đ n cõi đ i đ ng tuy t đ i hoàn thi n hoàn m nh lý thuy t tuy t đ i hóa mác lê c a các Caesar và lý thuy t cách m ng duy ác c a các nhà cách m ng xã h i ch nghĩa o t ng sau này tung ra hòng th ng tr th gi i chẳng ? Không, ngàn l n không, Chúa Jesus đã xu ng th đ thay th s c m nh c a l i mác, l i lê n i các Caesar b ng s c m nh vĩ đ i nh t c a Cái Đ p đ c u v t th gi i. y là s c m nh c a tình th ng yêu: hãy yêu th ng ngay c k thù, hãy dùng th ng yêu đ xóa thù h n, n u ai tát má ph i c a các ng i, hãy chìa má trái cho h tát ti p, n u ng i không tha th cho anh em ng i, cũng chính là ng i đã không tha th cho ta...

Ngài xu ng th đ tr l i t do cho ng i nô l , tr nhân ph m nhân quy n cho ng i b đàn áp, b quan quy n bách h i. Ngài xu ng th vì nh ng k th p hèn, vì nh ng k t i l i, vì dân ng i và vì nh ng ai còn kh đau, t i nh c, than khóc trên đ i.

Thông đ p tha th c a Ngài ph i chẳng là ti p n i thông đ p t bi c a Đ c Ph t? Trên đ ng đ t môn đ đi rao gi ng tin m ng, Ngài th y dân Do Thái đang chu n b ném đá cho t i ch t m t thi u ph b quy là m c t i ngo i tình. Ngài kêu ng i đàn bà ngo i tình đ n và h i dám đồng đ ng gi n đ : n u ai trong các ng i là ng i không có t i thì hãy ném đá ng i đàn bà này. R i Ngài c m tay ng i đàn bà ngo i tình nói: con hãy v đi, con đã đ c xá t i...

Ng i đàn bà t i l i nh t thành Jerusalem, m t gái đi m n i ti ng đ p và dâm đ đ có tên là Mary Magdalene đã theo Ngài và tr thành v n thánh đ u tiên c a đ o Thiên Chúa sau Đ c M Mary.

Trong cu n ti u thuy t n i ti ng “S c u chu c cu i cùng c a Chúa Ki-tô” c a đ i văn hào Hi L p Nikos kazantzaki (1883-1957) có m t ch ng tuy t hay nh m tôn vinh Chúa Ki-tô là đ o n nhà văn t c nh Chúa Jesus x p hàng đi ch i gái đi m. Vâng, Ngài đã đ n chính i đi m l n nh t Jerusalem th i đó đ tìm g p gái bán hoa tuy t s c giai nhân Magdalene, không ph i đ “ch i” theo ki u dung t c tr n gian kh , mà đ ch i theo ki u thiên s gi i thoát con ng i, gi i

thoát con qu&# d&#m d&#c kh&#i ng&#&i đàn bà này và thánh hóa ng&#&i đàn bà t&#i l&#i ngay trong ch&#n nh&# nh&#p nh&#t.

Có l&#, do không t&#p nh&#n đ&#&c tinh th&#n tôn vinh Chúa Ki-tô m&#t cách r&#t khác th&#&ng nh&# th&# mà giáo h&#i Chính th&#ng Hi L&#p đã rút phép thông công Nikos Kazantzaki, giáo h&#i Công giáo La mã đã c&#m giáo dân đ&#c cu&#n sách và xem cu&#n phim v&# tác ph&#m l&#n tôn vinh Chúa này c&#a văn hào Hi L&#p. Cùng v&#i đ&#i văn hào Nga Dostoyevski (1821-1881) trong ki&#t tác “Anh em nhà Karamazov”, văn hào Ba Lan H.Sienkiewicz (1846-1916) v&#i tác ph&#m l&#n “Quo vadis” (gi&#i Nobel năm 1905), cùng v&#i thi ca c&#a thi hào x&# Lebanon Khalil Gibran (1883-1931)... là nh&#ng cu&#n sách ca ng&#i Chúa Ki-tô tuy&#t v&#i nh&#t trong hàng ngàn tác ph&#m văn h&#c khác v&#i t&#v&# tinh th&#n gi&#i thoát c&#a Ngài.

Ngài xu&#ng th&# đ&# tôn vinh k&# nghèo hèn, đem t&# do cho k&# nô l&#. Tr&#&c Ngài, kho&#ng năm 73 TCN, Spartacus (120 TCN -70 TCN) m&#t nô l&# vùng lên gi&#i phóng, đã lãnh đ&#o ng&#&i nô l&# c&#a đ&# qu&#c La mã n&#i đ&#y, dùng vũ l&#c đ&# tr&# l&#i vũ l&#c La mã, đ&#n m&#c xu&#t chi&#m đ&#&c thành Rome. Cu&#i cùng, ng&#&i anh hùng Spartacus và hàng v&#n nô l&# kh&#i nghĩa đòi t&# do đã b&# t&#&ng La Mã Marcus Licinius Crassus ch&# huy năm v&#n lính tinh nhu&# tiêu di&#t; hàng v&#n nghĩa quân b&# đóng dinh trên các giá g&# hình ch&# X, hình ch&# th&#p đ&#c b&# bi&#n Đ&#a Trung h&#i...

Chính là tình th&#&ng yêu, s&# tha th&# c&#a Chúa đã phá tan đ&# ch&# c&#a nô l&# La mã. Chúa Jesus chính là nhà gi&#i phóng nô l&# vĩ đ&#i nh&#t trong l&#ch s&# loài ng&#&i. Đ&#o c&#a ng&#&i kh&#i th&#y là đ&#o c&#a dân đen, c&#a nh&#ng ng&#&i nô l&#, c&#a nh&#ng s&#c dân ngo&#i b&# coi là tà giáo, là phù th&#y, là m&#i r&# man di. Có k&# đã gi&#i thích sai câu nói c&#a Ngài đ&# đ&#y ng&#&i giàu ra kh&#i Chúa, đ&#y ng&#&i giàu có ra kh&#i h&#i thánh, r&#ng: “K&# giàu vào n&#&c thiên đ&#&ng khó h&#n con l&#c đã chui qua l&# kim”.

Cái l&# kim trong câu Kinh Thánh này không ph&#i là cái l&# kim may vá mà là cái c&#ng thành bé nh&#t c&#a thành Jerusalem c&# có tên g&#i là c&#ng l&# kim, ch&# v&#a ng&#&i qua, n&#u đ&#t thêm m&#t con l&#c đã tr&#&ng thành thì không th&# nào chui l&#t. Nh&# v&#y, ng&#&i giàu theo Chúa n&#u thi&#n căn c&# vi&#c vào n&#&c thiên đ&#&ng tho&#i mái, ch&# kèm đi&#u ki&#n là đ&#ng đ&#t theo m&#t con l&#c đã! Thuy&#t cho r&#ng tri&#t gia ng&#&i Đ&#c g&#c Do Thái K.Marx (1818-1883) v&#n vào l&#i Chúa nói v&# “k&# giàu vào n&#&c thiên đ&#&ng khó h&#n con l&#c đã chui qua l&# kim” mà đ&#u&#i s&#ch, di&#t s&#ch b&#n t&# b&#n nhà giàu ra kh&#i thiên đ&#&ng c&#ng s&#n đ&#&i th&#, ch&# đ&# b&#n vô s&#n kh&# rách áo ôm vào c&#i đ&#i đ&#ng tho&#i mái, tha h&# ăn ch&#i nh&#u nh&#t, không ch&#u làm ch&# ng&#i h&#&ng l&#c là m&#t ng&#y thuy&#t v&#y.

Chúa Jesus đã dùng tình yêu th&#&ng làm vũ khí đ&# ch&#ng l&#i l&#&i mác, mũi lê c&#a các Caesar su&#t ba trăm năm. Hàng ch&#c v&#n tín h&#u Ki-tô đã b&# ném vào các sân giác đ&#u cho c&#p, s&# t&# xé xác, b&# chém đ&#u, b&# đóng đinh trên th&#p giá nh&# Ngài t&#ng b&# đóng đinh. Nh&#ng cu&#i cùng, s&#c m&#nh c&#a đ&# qu&#c duy ác, đ&# qu&#c c&#a mác, c&#a lê, c&#a búa c&#a li&#m, đ&# qu&#c theo ch&# thuy&#t dùng b&#o l&#c, dùng cái ác đ&# th&#ng tr&# th&# gi&#i đã b&# thua tr&#n tr&#&c vũ khí th&#&ng yêu c&#a Ngài. Hoàng đ&# La mã Constantine (280-337) đã giác ng&# theo đ&#o Chúa, làm đúng nh&# l&#i Ph&#t đ&#y, l&#i Chúa phán: b&# đao xu&#ng mà thành Ph&#t, thành thánh. Constantine (Constantinus) là hoàng đ&# La mã đ&#u tiên theo đ&#o Ki-tô, ban s&#c l&#nh Milano c&#m ch&# vi&#c gi&#t h&#i tín đ&# Ki-tô giáo đã kéo dài su&#t ba trăm năm trên toàn c&#i La mã, coi đ&#o Chúa là qu&#c giáo La mã. Ông đã đ&#&c giáo h&#i Công giáo ph&#&ng Đông, giáo h&#i Chính th&#ng giáo và các

giáo hội Tin lành phong là vị thánh lớn thứ ba của đạo Ki-tô, chỉ sau hai thánh tông đồ đầu tiên mà hội thánh là Peter và Paul.

Nói về Paul (thánh Phao-lô) một trí thức Do Thái học văn cao, uyên bác văn hóa Hi Lạp, La mã, sinh tại thành Tarsus Thổ Nhĩ Kỳ, từng theo phái Pharisiêu (Pharisee), người tin theo đi giữ hội hàng trăm tín hữu Ki-tô giáo buổi sơ khai. Khi Paul đang tìm vào thành Damascus để tìm giữ sách các giáo hữu Ki-tô thì bỗng gặp ánh sáng trên trời chói lọi làm ông như mù mắt và có tiếng Chúa nói vào tai kêu gọi: bỏ mác xuống, bỏ lê xuống, cầm lấy lòng thanh khiết, người theo ta và hóa thành Thánh... Thế đó, Paul sát cánh cùng thánh Peter ra sức truyền đạo và cùng với Peter lập lên giáo hội Công giáo tại thành Rome...

Nói về Peter (thánh Phê-rô) được Jesus trao chức trưởng nhóm tông đồ. Ông cùng với hai người em văn làm nghề đánh cá, đang thả lưới thì nghe Chúa gọi bắt cá đi theo ta để đánh mẻ lưới lớn hơn, một mẻ lưới nhân ái thu được hàng triệu linh hồn cứu rỗi. Peter là người nhất lòng cáy nghề lưới có chút anh hùng rơm. Khi Judas Iscariot dẫn quân đến, tay sai của thầy trưởng tế Caiaphas dẫn vào Gethsemane bắt Jesus, Peter đã rút mác (mác là em gnom) ra khỏi vó, chém thẳng cánh xuống đầu tên Manco, làm hồn đứt tại. Jesus bèn nhắc chiếc tai đã đứt của tên lính Manco, rồi gõ tai lưới nguyên lành cho hồn, đoán phán: "Này Peter, hãy nhét mác vào vó, kẻo nào dùng mác thì sẽ chết vì mác".

Vâng, trưởng Ngài (Jesus), đời đời Julius Caesar (100 TCN – 44 TCN) với hoàng đế của các hoàng đế La mã, với Chúa tể của các đế chế duy ác, của lý thuyết dùng bạo lực cách mạng (bạo lực của nhân công hòa Rome) để chinh phục thế giới bán khai, kẻ đã lập ra đế quốc Địa Trung Hải vĩ đại, kẻ tôn sùng lưới mác và mũi lê đã chết đúng như lời Chúa phán với Peter. Khi chế độ triều đình đang văn tu, tung hô đời hoàng đế Caesar, thì một kẻ phó thác của ông ta là Marcus Junius Brutus miệt ng hô văn tu nhúng một tay đã cầm mũi lê đâm chết chính Caesar để cướp ngôi.

Đúng như lời Chúa phán: "Cái gì của Caesar hãy trả lại cho Caesar, cái gì của Chúa hãy trả lại cho Chúa". Caesar đã dùng lưới mác để chinh phục thế giới và phải chết dưới lưới của thu hoạch, từng ng quân Brutus.

Vâng hãy trả thiến căn lưới cho kẻ duy ác, hãy trả thanh khiết yêu cho kẻ thù hồn. Hình như trong gió, có tiếng hát và tiếng nói của các thiên sứ mừng Chúa Giáng sinh hát và nói rằng: hội các đảng chí Caesar, cái gì của đảng hãy trả cho đảng, cái gì của dân hãy trả cho dân. Hãy trả lại cho dân tự do, dân chủ, trả người yêu nước bắt oan với gia đình họ, trả đất lại cho giáo sư Thái Hà, trả cho Bùi Minh Hoàng với gia vồng tay đưa con trai đi tìm mẹ, đưa con hiều thơ của người đàn bà phải đi tù vì yêu nước. Các thiên sứ văn hát và nói trong nhạc mừng Noel rằng: hội các đảng chí Caesar Việt Nam, hãy bỏ các vũ khí của bạo lực cách mạng là mác, lê, búa, liềm xuống, để nhún lỵ tình thần tội bị của Phật, nhún lỵ tình thanh khiết yêu bác ái Thiên Chúa, lỵ phúc của muôn dân làm phúc của mình, các vị còn có cái may thành Phật, thành thánh... Amen ...

Sài Gòn 10/12/2011

T.M.H.